

ченниятъ царь на природата. Но ако да би била само вънѣшна бѣдность, то човѣкъ можеше съ нея да са помири; но на единъ рѣдъ съ тая бѣдность стои и нравствено и умствено унижение, които са отражавать на сичките селски лица, а това явление възмущава душата на сѣки благороденъ човѣкъ. Нищо благородно, нищо мъжествено, нищо високо, нищо човѣческо не видишъ ни на едно лице! Черти груби, по нѣкогашъ отвратителни; видишъ не човѣка, а животно.

Тие ви са ниско кланятъ, когато ги срѣшнете на пѣтьтъ, и съ зачудено-глупавъ погледъ гледатъ слѣде вазе, когато вие преминете по край тѣхъ. Между хубавите и живите ждребенца и биченца, които бѣгаха по полето и между говѣдарѣтъ, които пасеше това безсловесно стадо съществуваше твърде маiko различие, и ако човѣкъ да захванеше да раз-